

законом строки слідчим суддею повноважень щодо обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою на строк до 30 діб до осіб, які підозрюються у вчиненні злочинів, передбачених статтями передбачених статтями 109-115, 121, 127, 146, 146¹, 147, 152, 153, 185, 186, 187, 189-191, 201, 258-258⁵, 260-263¹, 294, 348, 349, 365, 377-379, 402-444 такі повноваження виконує керівник відповідного органу прокуратури з урахуванням вимог глави 37 цього Кодексу за клопотанням прокурора або за клопотанням слідчого, погодженим з прокурором.

За таких підстав незаконним тримання під вартою може вважатися, наприклад якщо обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою на строк до 30 діб до осіб, які підозрюються у вчиненні відповідних злочинів, відбулося за відсутності керівника відповідного органу прокуратури.

УДК 341.1/8

Жукорська Я.М.

канд.юрид.наук., доцент,

в.о.завідувача кафедри міжнародного права

та міграційної політики

Західноукраїнського національного університету

ДО ПИТАННЯ ПОРУШЕННЯ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВОГО ЗОБОВ'ЯЗАННЯ МІЖНАРОДНОЮ ОРГАНІЗАЦІЄЮ

У сучасному світі все частіше питання відповідальності за порушення міжнародно-правових зобов'язань виникає не лише до держав, але й до міжнародних організацій. В силу недостатньої практики у сфері відповідальності міжнародних організацій, і питання наявності порушення міжнародно-правових зобов'язань міжнародною організацією, і співвідношення її поведінки з поведінкою держав-членів ще знаходиться на стадії становлення.

Згідно Статті 10 Статей про відповідальність міжнародних організацій 2011 року порушення міжнародною організацією міжнародно-правового зобов'язання має місце, коли діяння даної міжнародної організації не відповідає тому, що вимагає від неї дане зобов'язання, незалежно від походження чи характеру відповідного зобов'язання. Цей пункт включає і порушення будь-якого міжнародно-правового зобов'язання, яке може виникнути для міжнародної організації щодо її членів та впливає з правил цієї організації [1].

Міжнародна організація може мати зобов'язання перед міжнародним співтовариством загалом, однією або кількома державами-членами чи не членами, перед іншою міжнародною організацією чи перед будь-яким іншим

суб'єктом міжнародного права, зазначається у Коментарях до Статей 2011 року [2, 89].

Відповідальність за порушення зобов'язань, що впливають з правил міжнародної організації також охоплюється Статтями 2011 року. До правил належать установчі акти міжнародної організації, рішення, резолюції та інші акти, прийняті міжнародною організацією та стали практику міжнародної організації (ст.2) [3].

Зобов'язання міжнародної організації можуть по-різному співвідноситися з поведінкою держав чи міжнародних організацій, що входять до міжнародної організації. Наприклад, міжнародна організація має зобов'язання попереджати певну поведінку зі сторони її держав-членів. У такому випадку поведінка держави-члена не є порушенням зобов'язання, а от невиконання міжнародною організацією зобов'язання щодо попередження такої поведінки буде вважатися порушенням зобов'язань.

Іншим можливим варіантом співвідношення поведінки держави-члена та міжнародної організації буде ситуація, коли організація має зобов'язання досягнути певного результату, незалежно від поведінки однієї чи кількох держав-членів. Можливість такого співвідношення підтверджується справою *European Parliament v Council of the European Union* від 2 березня 1994 року, у якому зазначається, що ЄС та його держави-члени несуть спільну відповідальність за виконання кожного з прийнятих на себе зобов'язань, включаючи зобов'язання фінансової допомоги [4].

Проте цілком зрозуміло одне, питання зобов'язань міжнародної організації, що впливають з її правил, регламентуються тими ж Статтями 2011 року. І відповідальність за порушення цих зобов'язань має наставати за міжнародним правом.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Responsibility of International Organizations with commentaries. A/CN.4/640. URL: https://legal.un.org/docs/?path=../ilc/documentation/english/a_cn4_640.pdf&lang=EFSX (дата звернення 10.04.2022).
2. Chapter VI Responsibility of international organizations <https://legal.un.org/ilc/reports/2005/> (дата звернення 10.04.2022).
3. Responsibility of International Organizations with commentaries. A/CN.4/640. URL: https://legal.un.org/docs/?path=../ilc/documentation/english/a_cn4_640.pdf&lang=EFSX (дата звернення 10.04.2022).
4. Judgment of the Court of 2 March 1994 *European Parliament v Council of the European Union*. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A61991CJ0316> (дата звернення 10.04.2022).